

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Pretialu pentru Ostranguri'a: pre anu 6 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pre unu tri-luni 1 fl. 50 cr.; era pentru Strai-nete: pre anu 8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fl. pre unu tri-luni 2 fl. in v. a. Una exemplariu costa 10 cr.

Tôte sionedeniele si banii de prenumeratiune sunt de a se tramite la Redactiunea diriginte a diurnalului:

Insertiunile se prîmesesc cu 7 er. de linia, si 30 cr. taceste timbrale.

Oda dedicata tuturor acelor'a, cari au binevoitu, odata séu mai de multe ori a linge tanierile, la més'a lui pop'a Elek.

Colo 'n Bocsi'a cea romana,
Unde-a-dese isî petrecu
Flamendii, bendu de pomana
La més'a lui pop'a Lek.

Erá més'a 'ncungjurata
De protopopi si preoti,
Cu Dragutia la olalta,
Mancandu ca Iscarioti.

Més'a erá arangiata
Cum se cade uneori,
Erá frumosu decorata
Cu Deik-ulu pr'ntre florii.

In capulu mesei siedea
Santulu episcopu Popasu,
Indemnandu pre toti a bë,
For' a gandi la necasu.

Prot'a-Acestulu, omu voiosu,
Si la multa cam dedatu,
Mancá tôte bucurosu,
Fore de-a fi imbiau.

Prot'a Ioska, smëu avutu,
Nu erá pasionatu
Pre mancari, dar' la beutu
Mai cu toti elu se-a luptau.

Apoi pop'a Vasalica,
Secretariu de ablegatu.
Mancá si bea ca unu bica,
Care-i pusu pe ingrasiatu.

Totu mancau se veselau,
For' sfiela de vladica,
Cà-ci protopopii candu beau —
Nu li pasa de nimica.

Dar' d'odata s'audi
Unu tusit uare cumplitu:
Pop'a Elek si-ascuti
Glasul dulce de vorbitu.

Dar' Sar'a moria de frica,
Cà Elek n'a sci d'a rostu
Toastulu de Vasalica
Compusu intr'o di de postu.

Sar'a bine-a nimeritu,
Cà-ci Elek candu s'a sculatu,
Fiindu tare chiciumitu
Cam astfelu a toastatu:

Ilustrisime parinte!
Pre la patrudieci si optu
Nici nu mi-a venit u in minte,
Sà me facu cultu din omu prostu.

M'am facutu eu Dieu omu cultu,
Cà-ci astadi sum ablegatu,
Si-ti spunu, cà nu-mi pasa multu
D'unu intregu episcopatu.

Sar'a-atunci'a de mania,
Fiindu cà Elek s'a blamatu,
S'a inchisu intr'o chilia
Si-astfelu ea la blastematu:

Ddieu sà te trasnésca
Draga Elek, puiulu meu!
Ddieu sà-ti resplatésca
Pentru toastulu teu reu!

Dar' fiindu-cà te-ai-'mbetatu
Si nu scii ce-ai toastatu.
Dör' vei fi draga iertatu
De-unu intregu episcopatu.

Astea tôte s'a 'ntemplatu
Colo 'n Bocsi'a cea romana
La marele ablegatu,
Unde sà bë de pomana.

Scrisu-am eu aceste tôte
Indemnatu de alte glöte,
Eu Pacala Braduletiu,
Comisariu peste scaieti.

Pescele pe brézda.

— Poveste populară —

(Pinică.)

Ei! dar' neci mosiulu nu potea să lase ca să-lu faca capra. — Elu a vediutu pescii cu ochii lui și i-a prinșu cu manele sale.

„Da! — grai elu, — este minune și lucru ne mai audîtu; — a fostu inse și bab'a de fatia candu eu am aflatu pescii, trei pesci vii și aieve pe brézda prôspeta, în calea ferului de plugu.“ —

Că a fostu că n'a fostu, — că pôte fi, că nu pôte fi: ómenii se 'nclestara 'n vörbe. Mosiulu nu se lasă, bab'a-lu tiene de vörba, — pop'a dà d'in umeri, bireulu și face cruce, dascalulu sta cu gur'a cascata, și ceia-l-alti ómeni buni d'in satu se sentu cuprinsi de fioru, tocmai ca să candu ar fi cadiutu în gróp'a lupului. — Sí apoi multi prosti nebunescu pre unulu cu minte; siepte hâbăuci tulbura o tiéra; neci buh'a nu crede că ea-e cu capulu mare; cine striga focu, acel'a aduna ómenii 'npregiurulu seu: bab'a, pop'a, bireulu, cu dascalulu și cu ceia-l-alti ómeni buni n'avura 'ncotro; — ei detere d'in umeri și disera, că Dicu aici nu-e alt'a, — mosiulu babei a nebunitu, și-a perduța mintile, — a intratuhu celu necuratu d'in elu. —

Dar' mosiulu, omu cu mintea 'ntréga, precum erá elu, nu potea să se lase batjocorită.

Nu remase dar' alt'a, decâtă ca să duca pre betranulu la baserica, pentru-ca parintele să cítésca rugatiunea cea mare asupr'a lui, să-lu stropescă cu aiazma și să scóta pre duhulu celu necuratu d'in elu. —

Hm! dar mosiulu nu se fasă, pentru-că mosiulu erá omu cu mintea la locu.

Ce să faca dara?! — D'apoi ce să faca? — ce poteau să faca! — Ilu prinsera, — ilu legara scurtu, și-lu dusera, . . . ca să pre nebuni adica!

Vecin'a vediutu ce se 'ntemplă. Vecin'a spuse la cumanat'a, cumanat'a spuse la fin'a, fin'a spuse la sor'a, erá sor'a, buna de gura precum erá, se puse 'n crucea ultielor si incepù să bata tóca: betranulu neci nu erá scosu d'in curte pone ce se să incaieră intregulu satu dupa elu, muierile cu copiili, babei cu furc'a, mosii cu capu 'ntre urechi, toti care de care 'n feliulu seu. Asìa pornira spre sant'a baserica, și dupa-ce pornira, mersera, și dupa-ce ajunsera, intrara, s'asiediara, pop'a își puse patrafrirulu, luă carteia mare, ceti rugatiunea cea lunga, erá ómenii și copiili, babei și nevestele, satulu intregu, remasera privindu cu mila la sormanulu de betranu nebunitu. — Betranulu, candu vediutu cumcă n'are 'ncotro, că se senti ca să canele indesatu cu capu 'ntre stobori, nu se ticări neci elu mai departe, ci lasă, ca să fia precum se facea.

Dupa ce se liniscì mosiulu și se ceti rugatiunea cea mare, — ómenii pornira cu totii catra casa, fia-care la colib'a sa. — Pop'a cu bireulu, dascalulu cu fetulu, și cei-l-alti ómeni buni d'in satu luara pre betranulu și-lu dusere — precum l'au fost adusu.

Candu ajunsera la casa, intrara pe usiia și sosira sub acoperisul, stetera toti cu gur'a cascata și privindu la lucrulu ce vedea: bab'a erá chitita și curata, més'a erá 'ntinsa și 'ncarcata.

„Eca pescii de pe brézda! — grai bab'a catra mosiulu, acum'a să nu dici că muierea nu-si pôte nebuni barbatulu!“ —

„Ba pôte Dieu ea pre unu satu intregu! — cu popa, cu bireu — cu totu!“ disse mosiulu impacatu.

Éra pop'a și dascalulu și bireulu și fetulu cu ceia-l-alti ómeni buni stetera privindu unii la altii, precum privesce omulu care se sente oparită cu apa rece, și nu scie d'in care parte s'a versatu asupr'a lui; — și privira pone-ce nu li spuse bab'a tóta tréb'a cu pescii. — Dupa acea se veselira, s'asiediara la mésa, și se ospetare, precum se ospetează adica omulu flamendu la més'a vecinului seu.

Ast'a a fostu, ómenii mei cci buni, provestea despre acea, precum a nebunitu o baba betrana pre unu satu intregu, și pentru-ca să sciti, cumcă să veferiti de babei betrane, precum se feresce omulu vinovat de nevestele bune de gura, vi s'a spusu precum a fostu și s'a intemplatu, și se povestesc d'in vremile betrane.

Ioani Lenei Savului lui Mihaiu-Bogii.

O! minune.

D'intre diece o minune!
Chiaru pre mine man'a-a pune....

Dr. Schmidt.

TRÉNC'A și FLÉNC'A.

Fl. Ce feliu de bidiganii sunt „vegetarianerii,” de cari mi totu povestesc barbatulu meu candu vine d'in casino, spunendu că acei vegetarianeri manca numai „Grahambrooku.”

Tr. Acestu feliu de bidiganii, se numesc „Puplesile” capelanului Baltzer d'in Nordhausen! —

Fl. D'in acui ornitologia séu botanica ai tu sciintia despre atari paseri de nöpte?

Tr. D'in diurnalulu lui G. Wolbold d'in Dresden numit „Naturarzt.” —

Fl. Io am gandită, că d'in „Telegr. Rom.” că-ci acestu diurnalul se muncesce de unu tempu incóce a face propagand'a pentru introducerea vegetarianismului in societatea lectorilor lui.

Tr. D'dieu să-i ajute. — Preti freti polli non son mai satolli. — N'am inse sperantia, că va poté introduce acesta maniera de viétia séu dieta, la acei domni ai cons. ar-chiepiscopescu, cari pre lunga asesoratul cu căte 1,400 fl. v. a. d'in vistieri a statului, mai posiedu cartiru naturale și căte o parochia in urbiu și suburbii Sibiu, că-ci acesti a s'au bagatul pré bine in carne, decâtă să se pótă intórce la „Grahambrooku” lui Baltzer. — Uniculu p. Lazaru, care posiede insusirile recerute ale acestui institutu pôte că se va mai poté intórce. —

Fl. Si io credu, că-ci e subtirelu și la punga.

Anecdotă poporali.

(de G. Stefanescu.)

177

TANDĂ SI MANDĂ.

10. Unu preutu prohodindu pre unu omu avutu, apostrofă mai alesu urmatóriile cuvinte:

Iubiti sî jelnici anseultatori! omulu acest'a să nu fia murit de buna séma mai traiá, și dupa cum mi'a fostu apromisu fiaieratulu mi ierná oile, sî la primavéra mi ará loculu celu de 8 dîle de dupa apa.

11. In séra de anulu nou cam dupa 12. óre, in satulu X. unu óre-care pacala se duse la fetulu basericiei, spunendu-i eu o gróza óre-care, că in baserica sunt o multime de lumiini. Betulu fetu spariatu se scolă sî alergă desclitu si in capulu golu la basericie, ca să vîda minunea. Deschisa dar' usf'a, intra in laintru si Dieu s'a convinsu pe deplinu despre adeveru, că ei lumine erau destule, numai cătu nu erau aprinse, dupa cum si-a fostu intipituitu elu.

12. Unu soldatu ce vinea dela óste apucandu-lu nöptea in unu satu, capetă cuartiru la o parechia de ómeni sgâreiti ca draculu.

Toemai candu erá să intre elu in acea casa, muerea se gatiá să pună pe mésa cin'a, care constă din o óla de curechiu si o gânscă, vediendu loenitorii casei strainulu, si temendu-se că să nu céra din mancarea loru, si au propusu a lasá tóta mancarea pe a 2-di. Se culcara dar' eu totii. Dupa ce adormira gazdele casei, soldatulu indresnetiu, se scolă numai decătu si incepù a cautá ceva de mancare. Toemai gasesce ól'a cu curechiulu si gânsc'a. Se ospetéza din curechiu pucinu, ér' gânsc'a o pune in strafia: si in loculu ei indesuesce in óla o opiuca a posesorului casei. Deamanéti'a se scolă fôrte tempuriu si spune ómeniloru, că elu e silitu a se grabí catra casa, că-ci a visatu unu visu fôrte siodu si se teme, să nu se fia intemplatu ceva. Muierea, ea tóte, curioasa, s'a rogatu, ca să spuna ce visu a visatu. Oh dragii mei! incepù soldatulu, am visatu că a venit Boeskor András si s'a bagatu in ól'a lui Fazékas si a furatul pre Liba János.... Spunendu aceste si porni in drumu-i. cumu esî soldatulu indata ómenii nostri nespali si se apucara de óla, ca să mance, că-ci li erá fôme. Mirarea loru a fostu mare vediendu, că gânsc'a e substituita pr'in o opinca. Atunci incepù barbatulu; no' vedi tu muiere, asià e că visulu catanei e a-nume, si dreptu a avutu candu a disu, că a venit Boeskor András si s'a bagatu in ól'a lui Fazékas ducendu pre Liba János. Vedi ce prosti amu fostu, că nu amu precepelu visulu lui.....

Sentintie de si nu din, dar' dupa form'a stei scripture.

1.

Dela inceputu a fostu supremati'a, si supremati'a a fostu la Deacu, si Deacu e supremati'a; — deci să ne inchinam lui! — dice parintele Ion.

2.

Lasati dascalii să vina la mine, ca să-i facu tradatori de natiune! — dice parintele Draguti'a.

T. Frate Manda! nu-ai auditu ceva dela Beiusu?

M. Nu.

T. Da n'ai auditu, că vestitulu matematicu Dracsinu, de trei luni si mai bine totu a computat adaugendu si subtragendu si mai cercandu si in logaritmi; venitele si spesele societatii de lectura din Beiusu, si totu-si abia a potutu scôte la lumina unu computu secu, secu Dómne ca Vinerea cea mare.

M. E da! da ce cugeti frate, saturase-voru flamendii din "Albina" cu elu, déca-i asiè secu?

T. Nu sciu Dio frate, me temu că nu-lu voru potè inghitit de secu ce e.

T. Hei frate Mando! servus! vino să te sărutu, că nu te-am vediutu de multu, si mai moru de dorulu teu! Unde ai fostu rogu-te?

M. Unde am fostu? ha, ha, ha! apoi nu scii tu? am fostu in esperintia.

T. Ba dracu!

M. Asia Dieu.

T. Si ce ai vediutu pre unde ai amblatu?

M. Multe... dar' d'intre tóte ceva durerosu.

T. Nò! Ce, dora ai patitutu ceva?

M. Ba nu!

T. Dar' ce?

M. Am datu frate preste unu popa ortodox in satulu S.... pe valea Steului, care nu s'a imbiatu să-lu platescu, apoi se lasa să-lu facu popa calvinu.

T. Dar' multu 'ti cerea?

M. Ba nu... numai să-i facu incăltii si imbracaminte, că erá desclitu si in camesta.

T. Dar' pentru-ce n'ai disu, că nu s-a datu de omu, pentru-e că deusulu, sormanulu, cugetá pote că tu esei calvinu.

M. Iaca-ti spunu frate; nu sciamu ce să dicu de ciuda; mai necasit u eram eu de cătu elu, unde lu-am vediutu astăi destramatu.

T. Da-i pace, nu te necasi tu pentru elu... lasa că acel'a pote se tinea de principiulu tiganiului „cum m'a tienă asià m'a avej” apoi ce să faca déca ortodoxii lu tineu numai cu evenitulu lui Ddieu?

M. Dreptu ai tu; va vedè elu in urma, cum lu voru tienă si calvinii.

T. Óre de ce nu-să cauta de tréba obile și sătășit
magyar polgáru în celă din Clusiu, de ne totu cărăia atâtă
prin ujságurile stangacilor, dar mai alesu în a stapanu-
lui seu arménii.

M. Cine? Pre Moldován Gergely lu-cugeti tu?

T. Dâ—pre jupanul acela, care totu se rupe, că
de ce nu ne facem si noi, ca dinsul, stangaci, său celu
pucinu unguri bresiletes hazafik, ér nu brjotogatok s nép lázítók—
ca dinaristii romani. — cari voiescu a returnă Nagy
Magyarország-ul, alu caruia polgár e si dinsul.

M. Taci, că döra acel'a scrie multu despre romani,
prin M. P.

T. Mai bine ar face, déca ar latră la stele, — n'avemu
trebuintia de astu-feliu de romani, cari facu profitu d'in
caus'a romana, spre a ne batjocori, de ce nu tiene mu
cu acei'a — cari lu-platescu. Cunoscem si pe guverna-
mentali si pre stangaci, — dar si pre Moldován Gerguez.

Devis'a unoru romani mari.

Banch. Nut.: Lumin'a se respandesc prin— sântsrea
toturor popanosilor, cari mi platescu bine! ér natu-
nea atunci infloresce mai splendidu, candu o lasu in
periculu celu mai mare!

Ioni Leb.: De n'ar si contese betrane—cum ar potea
avè romanii episcopi!

Jig.: Eu la toti facu bine, — dar mie nu-mi se pla-
tescu—numai ciale. De candu am alungatu romanii la
Bucuresci — au remasu ungurii mai numai cu mine!

B. si A. nu: Patri'a mori, dar' pe mine totu-si trebuie
sà me mai plateasca.

Goz-man: A mancă malaiu si a suge sinu romanescu
si a trai in Mongoli'a si a fi alesu de romani, — insémna
a fi unguru, că-ci numai astu-feliu poti capetă unu osu
de rosu!

Unu Consi: Cea mai buna scara, e scar'a romanescă.

Unu diurn. Eu si stapanul suntemu omenii cei mai
mari. Eu cu minte, elu cu bani! Ambii votam pensiune
la honved. Deci Transilvania, ai de grige, că n'ai con-
ducatoriu!

H. osu de: Cine nu crede, că am profesat totu
numai unu principiu: — vina si védia, cătu de mica e
léf'a mea.

Epp. din O. Vinulu e bunu, puii frípti inca-mi
placu, dar' de nepôte inca nu me seuitu, pentru că recu-
noscu pre Pap'a de la Rom'a!

Unu rom. mare: O parechia, său, o cupa de vinu cu
apa acra, — ajunge mai multu, de cătu sîpte articli
de fondu!

Unu deachistu. De picam, pote că me faceam romanu
mai inflacaratu.

Usioru poti lunecá!

Ern'a éta-o că vine
Si-o sà 'ncepa a 'nghietia, —
Dragutia en grigi tu bine,
Că usioru poti lunecá,
Cu Deacu de-i cochetá, —
Si te-i pomeni de odat',
Cum-că nasulu ti lu-ai spartu!...

La dieta.

Senyei: Nu sunt ministrui caus'a, că politic'a
nôstra e prósta. . . .

Ministrui: Se inchina.

Senyei: Ci politic'a nôstra e caus'a, că ministrui
nostru sunt prosti!

Ministrui: Se pituléza cu rusine.

Traducere classica.

Sic fata tulerunt.—

Sic, fél'a a tulitn-o! . . .

Servitor'i'a ca cunoscator'i'a de arte.

Dómna si-aréta fotograff'a: E ceta Mario foto-
grafia mea, dar' uita-te bine la ea si-mi spune: sunt
eu bine nimerita, si facu en facie ridetória?

Mari'a, servitor'i'a: Ah! ah! cum sà nu dómna:
foste bine esci nimerita, seii par' că esci facuta totu
numai de risu!

„Patri'a.”

Éca aci avemu un'a d'intre celebritatile rare
ale unoru romani celebrii intata la cele eterne.
Nu potem trece cu vederea unu actu de surprindere
asîr raru, ce in o vietiua scurta a potutu face merite
si a potutu mediuloci decordri in semnu de remune-
ratime acelor'a, cari pentru binele celoru puternici
si-an sacrificatu chiaru dilele de comotisare. „Patri'a”
in urmarea dragostei parintescului guvernă catra
natîmea romana si prin influenti'a stratiei poter-
nicilor, a esită la lumina in anul 1871; in-
data dupa nascere fu doicita cu mare caldura de
marele Virgilu, inse pentru sdruncinarea sanetatei
sale si dupa multe neplaceri, dar' mai alesu pen-
tru că spiritul templului, ce nu coresponde facul-
tatei sale inalte, l'a silitu, ca sà abdica; dinsului
i-a urmatu o alta celebritate ce rivalisă cu mai
susu amintitului prin numele seu fulnicu. Romulu
Ulpiu, acesta dupa unu servitru de mai multe
lune, d'in nenumerate cause neprevedinte si-a datu
demisiunea; alu treilea doicitoriu, care fu si celu
d'in urma, pentru incungurarea scandalelor, fu
necunoscuta persoña-i pré stimata. Dupa ce in
vieti'a sa scurta de unu anu a trecutu peste töte
aceste catastrofe, in anul 1872 lun'a lui oct., s'a
mutat la cele eterne, lasandu dupa sine in gele
pre toti patronii dela celu mai mare pone la celu
mai micu. Dicem dar' si noi cu conosciintă a lin-
scita: sà-i sia odihn'a eterna! „GURASATULU.”

Publicatiune.

2-3.

Avisu.

Subsemnatul are onore a aduce la cunosciintă a
onor. publicu romanu, cum-că a deschisu pre piati'a
Logosului, in cas'a dlui Panaiotu, un'a negotiatoria de
marfuri feluriute, anume: de spiceria, manufacture si de
Nirenberg'a.

Atâtă isvórele d'in cari am trasu acesti articli si
de unde tocmai am sositu, cătu si calitatea si pretin-
loru celu cătu se poate numai de moderatul, me indreptă-
tiesc a spera de a fi onoratu cu ordinuri numerose.

Recomandandu-me deci onorab. publicu atâtă d'in
locu cătu si d'in impregiuru, me rogu totu-o-data a me
sprigini in intreprinderea mea, dandu-mi concursulu
potentiosu cu atâtă mai vertosu, cu cătu că, acasă este
abiă a 3-a firma romana in acestu orasul romanescu!

Comandele d'in afara le voi efectui cu cea mai
mare promptitudine.

S. B. Popoviciu.

(Nepotu repausatului Iov'a Popoviciu).

Proprietariu, editoriu si redactoru diriginte: Mircea B. Stanescu. — Girante respundietoriu si coreactoare: Basiliu Petricu.